ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1990

Vyhlásené: 30.11.1990 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

490

OZNÁMENIE
Federálneho ministerstva zahraničných vecí

Federálne ministerstvo zahraničných vecí oznamuje, že 9. júla 1964 bol na 48. zasadaní generálnej konferencie Medzinárodnej organizácie práce prijatý Dohovor o politike zamestnanosti (č. 122). Ratifikáciu Dohovoru Československou socialistickou republikou zapísal 15. júla 1975 generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce. Podľa svojho článku 5 Dohovor nadobudol platnosť pre Československú socialistickú republiku 15. júlom 1976.

Český preklad Dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Dohovor č. 122

Dohovor o politike zamestnanosti

Generálna konferencia Medzinárodnej organizácie práce,

ktorú zvolala Správna rada Medzinárodného úradu práce do Ženevy a ktorá sa tam zišla 17. júna 1964 na svojom štyridsiatom ôsmom zasadaní,

prihliadajúc na to, že Filadelfská deklarácia uznáva slávnostný záväzok Medzinárodnej organizácie práce podporovať medzi národmi sveta uskutočnenie programov na dosiahnutie plnej zamestnanosti a zvýšenie životnej úrovne, ako aj prihliadajúc na to, že preambula Ústavy Medzinárodnej organizácie práce rokuje o potieraní nezamestnanosti a o zaistení miezd zabezpečujúcich vyhovujúce životné podmienky,

ďalej prihliadajúc na to, že podľa ustanovení Filadelfskej deklarácie je zodpovednosťou Medzinárodnej organizácie práce skúmať a posudzovať účinok hospodárskej a finančnej politiky na politiku zamestnanosti so zameraním na základný cieľ, aby „všetci ľudia bez ohľadu na rasu, vyznanie alebo pohlavie mali právo usilovať tak o svoj hmotný prospech, ako aj o svoj duchovný rozvoj v podmienkach slobody a dôstojnosti, hospodárskeho zabezpečenia a rovnakých možností“,

prihliadajúc na to, že Všeobecná deklarácia ľudských práv ustanovuje, že „každý má právo na prácu, na slobodnú voľbu zamestnania, na spravodlivé a uspokojivé pracovné podmienky a na ochranu proti nezamestnanosti“,

pripomínajúc ustanovenia existujúcich medzinárodných pracovných dohovorov a odporúčaní, ktoré majú priamy vzťah k politike zamestnanosti, najmä Dohovor a Odporúčanie o sprostredkovateľniach práce (1948), Odporúčanie o poradenstve pri voľbe povolania (1949), Odporúčanie o odbornej príprave pre povolanie (1962) a Dohovor a Odporúčanie o diskriminácii v zamestnaní a povolaní (1958),

prihliadajúc na to, že je potrebné tieto inštrumenty uplatňovať v širšom rámci medzinárodného programu hospodárskeho rozvoja založeného na plnej a produktívnej zamestnanosti a slobodne zvolenom zamestnaní,

rozhodnúc sa prijať niektoré návrhy týkajúce sa politiky zamestnanosti, ktoré sú ôsmym bodom rokovacieho poriadku zasadania, a

rozhodnúc sa, že tieto návrhy budú mať formu medzinárodného dohovoru, prijíma 9. júla 1964 tento dohovor, ktorý bude označovaný ako Dohovor o politike zamestnanosti, 1964;

Článok 1

1. Za účelom podpory hospodárskeho rastu a rozvoja, zvýšenia životnej úrovne, krytia potreby pracovných síl a prekonania nezamestnanosti a neúplnej zamestnanosti každý členský štát vyhlási a bude vykonávať ako jeden zo svojich hlavných cieľov aktívnu politiku zameranú na podporu plnej a produktívnej zamestnanosti a slobodnej voľby zamestnania.
2. Táto politika bude zabezpečovať, že:
   a) bude práca pre všetkých, ktorí môžu pracovať a hľadajú prácu,
   b) táto práca bude čo možno najproduktívnejšia,
   c) bude existovať slobodná voľba zamestnania a čo najširšia možnosť, aby každý pracovník mohol získať kvalifikáciu pre zamestnanie, pre ktoré sa najlepšie hodí, a aby v ňom mohol využívať svoje schopnosti a nadanie bez ohľadu na svoju rasu, farbu pleti, pohlavie, náboženstvo, politické presvedčenie, národný alebo spoločenský pôvod.

3. Táto politika bude náležite prihliadať na stupeň a úroveň hospodárskeho rozvoja a vzájomný vzťah medzi cieľmi v oblasti zamestnanosti a medzi ostatnými hospodárskymi a sociálnymi cieľmi a bude sa vykonávať metódami, ktoré sú v súlade s vnútroštátnymi podmienkami a zvyklosťami.

Článok 2

Každý členský štát metódami a v rozsahu zodpovedajúcom jeho vnútroštátnym podmienkam

a) určí a pravidelne bude upravovať v rámci koordinovanej hospodárskej a sociálnej politiky opatrenia, ktoré treba prijať za účelom dosiahnutia cieľov uvedených v článku 1,

b) podnikne kroky, ktoré sú potrebné na uplatnenie týchto opatrení, včítane – pokiaľ to treba – na vypracovanie programov.

Článok 3

Pri vykonávaní tohto Dohovoru sa so zástupcami osôb, ktorých sa dotknú opatrenia, ktoré sa majú urobiť, najmä so zástupcami zamestnávateľov a pracovníkov prerokuje politika zamestnanosti, aby sa potom mohlo plne prihliadnuť na ich skúsenosti a názory a aby sa zabezpečila ich plná spolupráca pri určení tejto politiky a získavaní podpory pre túto politiku.

Článok 4

Formálne ratifikácie tohto Dohovoru budú oznámené generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce a ním zapísané.

Článok 5

1. Tento Dohovor zaväzuje len členské štáty Medzinárodnej organizácie práce, ktorých ratifikáciu zapísal generálny riaditeľ.
2. Nadobudne účinnosť dvanásť mesiacov po tom, keď generálny riaditeľ zapíše ratifikácie dvoch členských štátov.
3. Pre každý ďalší členský štát tento Dohovor nadobudne účinnosť dvanásť mesiacov od dátumu, keď jeho ratifikácia bola zapísaná.

Článok 6

1. Každý členský štát, ktorý ratifikoval tento Dohovor, môže ho vypovedať po uplynutí desiatich rokov odo dňa, keď tento Dohovor po prvý raz nadobudol účinnosť, písomným oznámením generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu práce, ktorý ho zapíše. Výpoveď nadobudne účinnosť jeden rok po dni, keď bola zapísaná.
2. Každý členský štát, ktorý ratifikoval tento Dohovor a ktorý nepoužije právo ho vypovedať podľa tohto článku počas roka nasledujúceho po uplynutí obdobia desiatich rokov, ako je uvedené v predchádzajúcom odseku, bude viazaný Dohovorom na ďalšie desaťročné obdobie, a potom ho bude môcť vypovedať vždy po uplynutí desaťročného obdobia za podmienok uvedených v tomto článku.

Článok 7

1. Generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce oznámi všetkým členským štátom Medzinárodnej organizácie práce zápis všetkých ratifikácií a výpovedí, ktoré mu členovia organizácie oznámia.
2. Keď bude členským štátom Organizácie oznamovať zápis druhej ratifikácie, ktorá mu bola oznámená, generálny riaditeľ upozorní členské štáty Organizácie na dátum, keď tento Dohovor nadobudne účinnosť.

Článok 8

Generálny riaditeľ Medzinárodného úradu práce oznámi generálnemu tajomníkovi Spojených národov na zápis podľa článku 102 Charty Spojených národov úplné údaje o všetkých ratifikáciách a výpovediach, ktoré zapísal podľa ustanovení predchádzajúcich článkov.

Článok 9

Vždy, ak to bude považovať za potrebné, Správna rada Medzinárodného úradu práce predloží generálnej konferencii správu o vykonávaní tohto Dohovoru a preskúma, či treba dať na program rokovania generálnej konferencie otázku jeho úplnej alebo čiastočnej revízie.

Článok 10

1. Ak generálna konferencia prijme nový dohovor revidujúci úplne alebo čiastočne tento Dohovor a ak nový dohovor neustanoví inak:
   a) ratifikácia nového revidujúceho dohovoru členským štátom spôsobí ipso iure okamžitú výpoveď tohto Dohovoru bez ohľadu na ustanovenia článku 6, a to s výhradou, že nový revidujúci dohovor nadobudne účinnosť,
   b) odvtedy, čo nový revidujúci dohovor nadobudne účinnosť, tento Dohovor prestane byť členským štátom otvorený na ratifikáciu.
2. Tento Dohovor však zostane v platnosti vo svojej forme a obsahu pre tieto členské štáty, ktoré ho ratifikovali a ktoré neratifikovali revidujúci dohovor.

Článok 11

Anglické a francúzske znenia tohto Dohovoru majú rovnakú platnosť.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.